

ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως: 438 / 2007
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Τμήμα Β'
Συνεδρίαση της 13-11-2007

Σύνθεση

Πρόεδρος: Χρήστος Τσεκούρας, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Νικόλαος Κατσιμπας, Σπυρίδων Δελλαπόρτας, Ανδρέας Φυτράκης, Πέτρος Τριανταφυλλίδης, Ηλίας Ψώνης, Χρυσάφουλα Αυγερινού και Βασιλική Δούσα, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Μαρία-Λουίζα Μπακαλάκου, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμ. Ερωτ.: 1035566/2853/577/A0014/3304/654/15-6-2007 του Α' Τμήματος της 14^{ης} Διεύθυνσης Φ.Π.Α. της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογίας της Γενικής Γραμματείας Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Περίληψη Ερωτήματος: Ευθύνη του συνδίκου της πτώχευσης για την καταβολή στο Δημόσιο χρεών από Φ.Π.Α. πτωχεύσαντος συνεταιρισμού, τα οποία γεννήθηκαν σε χρόνο πριν την κήρυξη του συνεταιρισμού σε πτώχευση.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Β) γνωμοδότησε ομοφώνως ως ακολούθως:

Ι.Με την υπ' αριθμ. 7459/2003 απόφαση του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης ο ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΟΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ Π.Ε. με την επωνυμία «ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗΣ» κηρύχθηκε σε πτώχευση. Δικηγόρος διορίστηκε οριστικός σύνδικος πτώχευσης του ως άνω συνεταιρισμού με την υπ' αριθμ. 3325/2005 απόφαση

του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης. Μετά το διορισμό του, αφού διαπίστωσε ότι δεν υπήρχε περιουσία για την ικανοποίηση των δανειστών του συνεταιρισμού, ζήτησε να κηρυχτεί η παύση των εργασιών της πτώχευσης λόγω ελλείψεως ενεργητικού. Επί της αίτησης αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 9750/2006 απόφαση του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης η οποία κήρυξε την παύση των εργασιών της πτώχευσης. Η Δ.Ο.Υ. Α Θεσσαλονίκης θεώρησε τον ως άνω δικηγόρο συνυπόχρεο και αλληλεγγύως υπεύθυνο για τα χρέη του πτωχεύσαντος συνεταιρισμού ύψους 43.160.780,78 ευρώ, μεταξύ των οποίων και χρέη από Φ.Π.Α. ύψους 30.087.171,00 ευρώ τα οποία ανάγονταν στη χρήση του έτους 2001, βασιζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 36 παρ.7 και 55 του Ν.2859/2000.

Εν όψει των ανωτέρω η Υπηρεσία υπέβαλε τα ακόλουθα ερωτήματα:

α) Εάν έχει ο σύνδικος της πτώχευσης αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη και για ποιά χρέη του πτωχού ως προς το Φ.Π.Α και

β) Αν η απάντηση στο α' ερώτημα είναι αρνητική, ποια η ευθύνη του συνδίκου;

Π.α) Στο Β.Δ. 01/1835 «ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ», το Τρίτο Βιβλίο του οποίου καταργήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 181 περ.α του Ν.3588/2007 «Πτωχευτικός Κώδικας», από της ενάρξεως της ισχύος του (10-7-2007) , ορίζονταν μεταξύ άλλων και τα εξής:

Άρθρο 550 εδ. α και β' (όπως τροποποιήθηκε δια του Ν.ΓΦΟΔ/1910')

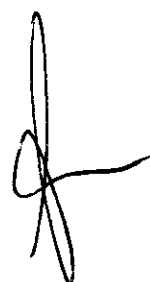
Επί τη εκθέσει του εισηγητού, το δικαστήριο, λαμβάνον υπ' όψιν τα διαληφθέντα έγγραφα, διορίζει νέον σύνδικον ή επικυροί τον πρώτον. Ο ούτως διορισθείς σύνδικος είναι οριστικός...

Άρθρο 637 εδ. α' και β

Εάν οι εργασίαι της πτωχεύσεως δεν δύναται να εξακολουθήσουσι δι' έλλειψιν περιουσίας, το δικαστήριο δύναται, επί τη εκθέσει του εισηγητού και ακουσθέντων των συνδίκων , να κηρύξει εξ επαγγέλματος την παύσιν των εργασιών της πτωχεύσεως.

Εν τοιαύτη περιπτώσει οι πιστωταί αναλαμβάνουσι την ενάσκησιν των ατομικών αυτών δικαιωμάτων κατά τε του προσώπου και της περιουσίας του πτωχεύσαντος.

β) Στο άρθρο 80 του Ν. 3588/2007 «Πτωχευτικός Κώδικας» (ΦΕΚ Α'153) 10-7-2007) ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 80-Αστική ευθύνη του συνδίκου -1. Έναντι της ομάδας των πιστωτών και του οφειλέτη ο σύνδικος ευθύνεται για κάθε ζημία που προκάλεσε υπαιτίως στην πτωχευτική περιουσία, κατά παράβαση των υποχρεώσεων του από τον παρόντα κώδικα. Κατά την άσκηση των καθηκόντων του οφείλει να επιδεικνύει την επιμέλεια του συνετού συνδίκου. Στο ίδιο μέτρο ο σύνδικος ευθύνεται έναντι τούτων και για τις πράξεις τρίτου, στον οποίο χωρίς δικαίωμα ανέθεσε τη διεξαγωγή υπόθεσης της πτώχευσης, ενώ, αν είχε το δικαίωμα ανάθεσης, ευθύνεται μόνο για πταίσμα ως προς την επιλογή του τρίτου και ως προς τις οδηγίες που του έδωσε.

2.- Έναντι των τρίτων που ζημιώθηκαν από τη δράση του, ο σύνδικος ευθύνεται προσωπικώς μόνο για δόλο ή βαριά αμέλεια. Αν ομαδικό χρέος που δημιουργήθηκε από τη δράση του συνδίκου δεν είναι δυνατόν να εκπληρωθεί από την πτωχευτική περιουσία, ο σύνδικος υποχρεούται να αποζημιώσει τον ομαδικό πιστωτή, αν από βαριά αμέλεια δεν διέγνωσε ότι η περιουσία δεν προβλέπεται να επαρκέσει για την εκπλήρωση του ομαδικού χρέους τούτου ή διέγνωσε τούτο, αλλά αδιαφόρησε.

3.- Η ευθύνη του συνδίκου κατά τις διατάξεις περί αδικοπραξιών δεν αποκλείεται.

4.- Σε κάθε περίπτωση που ανακύπτει ευθύνη του συνδίκου έναντι τρίτων, εις ολόκληρον με αυτόν ευθύνεται και η ομάδα των πιστωτών, η οποία δικαιούται να αναζητήσει από τον σύνδικο κάθε ποσό που υποχρεώθηκε να καταβάλει για την αιτία αυτή.

5. Κάθε αξίωση κατά του συνδίκου παραγράφεται μετά πάροδο τριών (3) ετών από τότε που ο ζημιωθείς έλαβε γνώση της ζημίας και του ζημιογόνου γεγονότος. Σε κάθε περίπτωση η αξίωση κατά του συνδίκου παραγράφεται μετά πάροδο τριετίας από τη λήξη του λειτουργήματος του.

γ) Με το άρθρο 115 του Ν.2238/1994 «Κύρωση του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος» (ΦΕΚ Α' 151), στο οποίο ενσωματώθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 17 του Ν.Δ. 3843/1958 (ΦΕΚ Α' 148), όπως είχαν διαμορφωθεί και ίσχυαν μετά την αντικατάστασή τους με τις διατάξεις του άρθρου 10 του Ν.542/1977 (ΦΕΚ Α' 41), ορίστηκε αρχικώς, μεταξύ άλλων, ότι: «1. Τα πρόσωπα που είναι διευθυντές, διαχειριστές ή διευθύνοντες σύμβουλοι και εκκαθαριστές των ημεδαπών ανώνυμων εταιρειών ή

συνεταιρισμών κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσης τους, ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την πληρωμή του φόρου που οφείλεται από αυτά τα νομικά πρόσωπα σύμφωνα με τον παρόντα, καθώς και του φόρου που παρακρατείται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσης τους...

2. Τα πρόσωπα που είναι διευθυντές, διαχειριστές και γενικά εντεταλμένοι στη διοίκηση του νομικού προσώπου, κατά το χρόνο της διάλυσης των λοιπών νομικών προσώπων του άρθρου 101, ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την πληρωμή του φόρου που οφείλεται από αυτά τα νομικά πρόσωπα σύμφωνα με τον παρόντα, καθώς και των φόρων που παρακρατούνται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσης τους».

Επακολούθησε ο Ν.2648/1998(ΦΕΚ Α' 238), με την παράγραφο 6 του άρθρου 22 του οποίου προστέθηκε παρ.3 στο προεκτεθέν άρθρο 115 του Ν.2238/1994, με την οποία ορίστηκε ότι: «Τα πρόσωπα που αναφέρονται στις παρ.1 και 2 ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για τους παρακρατούμενους φόρους και κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου που εκπροσωπούν, ως εξής: α) Αν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα που είχαν μία από τις ως άνω ιδιότητες από τη λήξη της προθεσμίας απόδοσης του φόρου και μετά, β) αν δεν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα, που είχαν μία από τις πιο πάνω ιδιότητες κατά το χρόνο που υπήρχε η υποχρέωση παρακράτησης του φόρου». Με την παρ.7 δε του ίδιου άρθρου ορίστηκε ότι: «Οι διατάξεις της παρ.3 του άρθρου 115 του Ν2238/1994 εφαρμόζονται και για την περίπτωση β' του άρθρου 45 του Ν1642/1986(ΦΕΚ 125 Α'), καθώς και για οφειλές φόρου κύκλου εργασιών».

δ) Στο α.55 του Ν.2859/2000 «Κώδικας ΦΠΑ» (ΦΕΚ Α-1248), όπως αυτό ισχύει μετά την προσθήκη της παρ.δ' με την παρ.5 άρθρο 18 Ν.2992/2002 (ΦΕΚ Α-54/2002) ορίζονται τα εξής: «Για την καταβολή του οφειλόμενου φόρου ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρο με τον υπόχρεο και οι εξής: (α) Οι αναφερόμενοι στις διατάξεις της παρ.7 του άρθρου 36 και της περίπτωσης β' της παραγράφου 4 του άρθρου 38.

β) Οι νόμιμοι εκπρόσωποι των νομικών προσώπων κατά το χρόνο διάλυσης συγχώνευσης ή μετατροπής τους, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσης του φόρου.

γ) Το πρόσωπο που μεταβιβάζει, σύμφωνα με τις διατάξεις παραγράφου 4 του άρθρου 5, για το φόρο που οφείλεται μέχρι το χρόνο μεταβίβασης.

δ) Το μη υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, στη περίπτωση λήψης αγαθών ή υπηρεσιών, για τις οποίες υπόχρεος στο φόρο ορίζεται ο εγκαταστημένος εντός της χώρας υποκείμενος στο φόρο ή ο φορολογικός του αντιπρόσωπος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 35.»

Στο **α.36 παρ.7 του Ν.2859/2000 «Κώδικας ΦΠΑ» (ΦΕΚ Α248)** ορίζονται τα εξής: «7.Τις υποχρεώσεις που προβλέπει το άρθρο αυτό έχουν κατά περίπτωση και τα εξής πρόσωπα:γ) ο προσωρινός ή οριστικός σύνδικος,σε περίπτωση πτώχευσης του υποκειμένου στο φόρο»

III. Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις συνάγονται τα ακόλουθα:

1. Ο σύνδικος της πτώχευσης είναι το πρόσωπο στο οποίο ανατίθεται η διοίκηση και διαχείριση της πτωχευτικής περιουσίας. Η συνδικία, κατά το άρθρο 1 ΑΝ 635/1937 «Περί διατάξεων τινών πτωχευτικού δικαίου», χαρακτηριζόταν δημόσιο λειτουργήμα. Οπωσδήποτε ο σύνδικος δεν ασκεί δημόσια υπηρεσία, είναι όμως κατά τη θεωρία του λειτουργήματος,την κρατούσα θεωρία στο δικαίό μας,φορέας δημοσίου λειτουργήματος και δεν εκπροσωπεί κανένα(Κ.Ρόκας,Πτωχ.Δ.σ.106 ,ΑΠ 367/1976 ΕΕΔ κζ 660). Με τη λέξη «δημόσιο λειτουργήμα» δηλώνεται ότι ο σύνδικος έλκει τη νομιμοποίηση της δραστηριότητάς του από το δικαστικό διορισμό του, κατά δε την άσκηση της δραστηριότητάς του υπόκειται στην εποπτεία και την πειθαρχική εξουσία των δικαστικών οργάνων της πτώχευσης.

2. Η παύση των εργασιών της πτώχευσης συνεπάγεται την παύση του λειτουργήματος του συνδίκου και της διαχείρισης από αυτόν της πτωχευτικής περιουσίας, την οποία έκτοτε αναλαμβάνει ο πτωχεύσας, δικαιούμενος να ασκεί τα δικαιώματά του. Εξάλλου η πτώχευση του συνεταιρισμού συνεπάγεται μεν, κατά το άρθρο 10 § 1 Ν.Δ./ΤΟΣ 1667/1986 τη λύση του, όχι όμως και την εξαφάνιση της νομικής προσωπικότητάς του και, επομένως, καθ' όλη τη διάρκεια των εργασιών της πτώχευσης, εξακολουθούν να υφίστανται τα όργανα του Συνεταιρισμού, σε περίπτωση δε παύσης των εργασιών της πτώχευσης η εξουσία εκπροσώπησης περιέρχεται εκ νέου στο Δ.Σ. του

Συν/σμού και αναβιώνει η ευθύνη των μελών, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο καταστατικό .Οι δε μη ικανοποιηθέντες δανειστές ανακτούν τις ατομικές διώξεις κατά του προσώπου και της περιουσίας του πτωχεύσαντος εάν αυτός δεν κηρύχθηκε συγγνωστός, κατά μόνον δε της περιουσίας του, αν κηρύχθηκε συγγνωστός, ευθυνόμενος έτσι για τυχόν χρέη. Σχετική είναι και η διάταξη της παρ.1 του άρθρου 96 του «Πτωχευτικού Κώδικα» η οποία αναφέρει : «Η πτώχευση του νομικού προσώπου επιφέρει τη λύση του. Τα όργανα του νομικού προσώπου διατηρούνται».

Ενόψει λοιπόν του επικουρικού και εξαιρετικού χαρακτήρα της ευθύνης του συνδίκου της πτώχευσης, της έκτασης της διαχειριστικής του εξουσίας, αλλά και του λόγου που επέβαλε τη θέσπισή της, ο οποίος συνδέεται με την ανάγκη αποτροπής ενεργειών του συνδίκου κατά τη ρευστοποίηση της πτωχευτικής περιουσίας και την εξόφληση των πιστωτών, που θα έχουν ως αποτέλεσμα τη ματαίωση της ικανοποίησης των απαιτήσεων του Δημοσίου από φόρο ,η ευθύνη αυτή δεν δύναται να υφίσταται στην περίπτωση που ο σύνδικος δεν προέβη σε ενέργειες που προσιδιάζουν στη διαδικασία της πτώχευσης ,λόγω της μη ύπαρξης αντικειμένου ,αφού στην προκειμένη περίπτωση δεν έγινε από το σύνδικο καμμία πράξη διαχείρισης της πτωχευτικής περιουσίας.

3.Με τις προπαρατεθείσες διατάξεις των άρθρων 115 Ν.2228/1994 και 55 περ. β του Ν.2859/2000 ο νομοθέτης καθιέρωσε πρόσθετη υποχρέωση για την κάλυψη φορολογικών υποχρεώσεων του νομικού προσώπου την οποία όμως περιόρισε μεταξύ ορισμένου κύκλου προσώπων και δη μεταξύ εκείνων που ασκούν την διοίκηση αλλά και προσδιόρισε για ποιες χρονικά φορολογικές υποχρεώσεις θα είναι υπόχρεα τα πρόσωπα αυτά. Όσον αφορά στην ευθύνη του συνδίκου της πτώχευσης επί πτώχευσης των υποκειμένων σε φόρο, στη διάταξη της περ.γ' της παρ.7 του άρθρου 36 του Ν.2859/2000 προβλέπεται ότι ο σύνδικος της πτώχευσης έχει τις ίδιες υποχρεώσεις που έχει και ο έμπορος κατά την άσκηση της εμπορίας του, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι κατά την εν λόγω διάταξη ο σύνδικος συνεχίζει την εμπορία του πτωχεύσαντος .Αυτό κατατείνει στην επίτευξη των σκοπών της πτώχευσης και συγκεκριμένα στο να καταστεί ευχερέστερη η επίτευξη του πτωχευτικού συμβιβασμού ή σε περίπτωση ματαίωσης αυτού να καταστεί δυνατή η υπό ευνοικότερους όρους εκκαθάριση της πτωχευτικής περιουσίας.

Από τις διατάξεις των περ.α και β του άρθρου 55 του Ν.2859/2000, προκύπτει ότι ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρο με τον υπόχρεο για καταβολή του οφειλόμενου φόρου οι νόμιμοι εκπρόσωποι του νομικού προσώπου, κατά το χρόνο της λύσης του, για τα χρέη από ΦΠΑ που γεννήθηκαν πριν τη λύση του νομικού προσώπου ανεξαρτήτως του πότε βεβαιώθηκαν αυτά, ενώ για την καταβολή του οφειλόμενου φόρου για τα χρέη από ΦΠΑ που γεννήθηκαν μετά τη κήρυξη σε πτώχευση του νομικού προσώπου ευθύνεται ο δικαστικά διορισμένος σύνδικος της πτώχευσης, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με τον υπόχρεο προς καταβολή, τόσο στην περίπτωση που ο ΦΠΑ γεννάται από υποκείμενες σε φόρο πράξεις του συνδίκου κατά την εκκαθάριση της πτωχευτικής περιουσίας όσο και στην περίπτωση που ο ΦΠΑ γεννάται από υποκείμενες σε φόρο πράξεις του συνδίκου όταν αυτός κατόπιν αδείας του πτωχευτικού δικαστηρίου (άρθρα 78 παρ.1 και 84 παρ.1 του «Πτωχευτικού Κώδικα») συνεχίζει την επιχειρηματική δραστηριότητα του πτωχού.

6. Από τα διαλαμβανόμενα στις ανωτέρω διατάξεις νόμου και σε συνδυασμό προς τους σκοπούς τους οποίους επιτελεί ο θεσμός της πτώχευσης και τους οποίους υπηρετεί η λειτουργία του συνδίκου και δεδομένου ότι ως χρόνος λύσης του συνεταιρισμού νοείται ο χρόνος κήρυξης αυτού σε πτώχευση, ως ευθυνόμενοι για τα χρέη από ΦΠΑ τα οποία γεννήθηκαν μέχρι την κήρυξη της πτώχευσης, ανεξαρτήτως του χρόνου βεβαίωσης αυτών, είναι εκείνοι οι οποίοι, κατά το χρόνο της κήρυξης της πτώχευσης, ήσαν υπεύθυνοι κατά το καταστατικό του συνεταιρισμού. Επιπλέον, από την κήρυξη της πτώχευσης, η αντίστοιχη φορολογική απαίτηση του Δημοσίου καθίσταται πτωχευτική και εφόσον έπαυσαν οι εργασίες της πτώχευσης λόγω μη ύπαρξης περιουσίας, οι μη ικανοποιηθέντες δανειστές άρα και το Δημόσιο ανακτούν τις ατομικές διώξεις κατά του προσώπου και της περιουσίας του πτωχεύσαντος, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί παραγραφής, ιδιαίτερα όσον αφορά στο συνεταιρισμό.

IV. Εν όψει των προεκτεθέντων στα τιθέμενα ερωτήματα προσήκουν οι ακόλουθες απαντήσεις:

1. Επί του πρώτου ερωτήματος:

Για χρέη από ΦΠΑ τα οποία γεννήθηκαν μέχρι την κήρυξη της πτώχευσης, ανεξαρτήτως του χρόνου βεβαίωσης αυτών, δεν ευθύνεται προς καταβολή τους ο σύνδικος της πτώχευσης παρά μόνο ο πτωχός και, εφόσον πρόκειται για νομικό πρόσωπο, και οι νόμιμοι εκπρόσωποί του κατά το χρόνο λύσης του νομικού προσώπου αλληλεγγύως και εις ολόκληρο με το υπόχρεο νομικό πρόσωπο. Ο σύνδικος της πτώχευσης ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με τον πτωχό για χρέη από ΦΠΑ τα οποία γεννήθηκαν μετά την κήρυξη της πτώχευσης από υποκείμενες σε φόρο πράξεις του συνδίκου είτε κατά την εκκαθάριση της πτωχευτικής περιουσίας είτε όταν ο σύνδικος κατόπιν αδείας του πτωχευτικού δικαστηρίου (άρθρα 78 παρ.1 και 84 παρ.1) συνεχίζει την επιχειρηματική δραστηριότητα του πτωχού.

Στην προκειμένη, λοιπόν, περίπτωση, για τους φόρους από ΦΠΑ χρήσης 2001 του ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΟΥ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ Π.Ε. με την επωνυμία «ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗΣ», ο οποίος κηρύχθηκε σε πτώχευση το 2005, δεν ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με τον υπόχρεο ο σύνδικος της πτώχευσης.

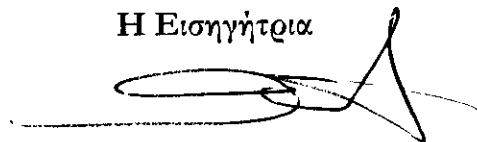
Επί του δευτέρου ερωτήματος:

Για την εν γένει ευθύνη του συνδίκου προβλέπει πλέον ο Ν.3588/2007 «Πτωχευτικός Κώδικας» στο άρθρο 80 για την αστική του ευθύνη και στο άρθρο 175 για την ποινική του ευθύνη, σε κάθε δε περίπτωση και υπό το κράτος του Εμπορικού Νόμου ο σύνδικος ευθυνόταν αστικώς για τις πράξεις ή παραλείψεις του κατά την άσκηση του λειτουργήματός του τόσο απέναντι στο πτωχό και την ομάδα των πιστωτών όσο και απέναντι σε τρίτο.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 20/12/07

Η Εισηγήτρια

Μαρία-Λουίζα Σ.Μπακαλάκου

Ο Πρόεδρος του Β' Τμήματος του Ν.Σ.Κ.

Χρήστος Τσεκούρας

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.